

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Jindřichem Jabornickým v právní věci žalobce: **Česká spořitelna, a.s.**, IČ: 45244782, Olbrachtova 1929/62, Praha 4, zast. Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem, Týn 1049/3, Praha 1, proti žalovanému: **Gerald F.**, nar. xxx, xxx, Rakouská republika, zast. Mgr. Jakubem Poláčkem, advokátem, Starobrněnská 13, Brno, o zaplacení 5.000.000Kč s příslušenstvím a odměnou

t a k t o :

I. Směnečný platební rozkaz vydaný Městským soudem v Praze dne 13.1.2014 pod č.j. 54Sm 289/2008-179 se ohledně povinnosti žalovaného zaplatit žalobci směnečnou sumu 129.069,90 Kč spolu se 6 % úroků p.a. z této částky od 28.5.2008 do zaplacení a směnečnou odměnu 429,57 Kč **z r u š u j e** a ve zbytku se **p o n e c h á v á** v platnosti.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů námitkového řízení ve výši 65.817,33 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, prostřednictvím právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í :

Shora citovaným Směnečným platebním rozkazem vyhověl soud žalobci a k jím předložené směnce uložil žalovanému, aby do 15 dnů ode dne doručení tohoto směnečného platebního rozkazu zaplatil žalobci směnečný peníz 5.000.000 Kč spolu

se 6 % úroku p.a. z této částky od 28.5.2008 do zaplacení, směnečnou odměnu 16.666 Kč a náhradu nákladů řízení 258.030 Kč.

Žalovaný ještě před vydáním směnečného platebního rozkazu uplatnil následující námitky :

- Nepříslušnost soudu České republiky k projednání věci, když příslušným je rakouský soud.
- Zánik závazku žalovaného, když dlužníkem ze směnky byla výlučně společnost F. CZ s.r.o., která se nachází v konkursu a bylo na žalobci, aby svoji pohledávku ze směnky uplatnil v tomto konkursním řízení. Nepřipadá tak v úvahu přesunutí této pohledávky na žalovaného.
- Popření výše směnečné sumy včetně úroků, když žalobce prokazatelně neuvedl, jak k této částce dospěl. Ta je navíc uvedena v českých korunách, byť měnou v místě bydliště žalovaného, kde se směnka předkládá, je EURO.
- Směnka nebyla žalovanému předložena k placení ani k němu nebyl vyzván.

Po vydání směnečného platebního rozkazu uplatnil žalovaný včas tyto námitky :

- Nesprávné vyplnění směnky ohledně místa placení domicilu a měny, když ve Smlouvě o vyplňovacím právu směnečném č.S/629/04/LCD ze dne 28.4.2004 bylo ujednáno pouze to, že je žalobce oprávněn doplnit chybějící náležitosti, tedy směnečnou sumu, měnu ve které má být směnečná suma proplacena, místo placení a datum splatnosti, avšak bez další bližší specifikace tohoto práva. Žalobce tak byl oprávněn nikoli libovolně, avšak zákonné místo placení v souladu s ustanovením § 76 zákona č. 191/1950 Sb., nebyl do směnky oprávněn doplnit domicil a oprávnění doplnit měnu směnečného peníze, je vyjádřeno zcela zjevně v rozporu s určitostí směnečného příkazu, když ze zákona nelze dovodit pravidlo, že není-li měna určena, jedná se automaticky o měnu místa vystavení nebo měnu platebního místa směnky.
- V konkursním řízení vedeném na majetek společnosti F. - CZ s.r.o. u Krajského soudu v Brně, pod sp.zn. 39 K 9/2007, obdržel žalobce jako oddělený věřitel prostřednictvím správkyně konkursní podstaty JUDr. Lenky Vidovičové částku 481.245 Kč jako výtěžek ze zpeněžení majetku úpadce, čímž částečně zanikl důvod směnky týkající se společnosti úpadce, který ji vystavil.
- Předmětná směnka byla vystavena k zajištění pohledávky žalobce vůči společnosti F. - CZ s.r.o., IČ 26287595, se sídlem v Brně, Lazaretní 7, ze Smlouvy o kontokorentním úvěru č. 629/04/LCD ze dne 28.4.2004. Žalobce však porušil závazek poskytovat úvěrové prostředky ujednaným způsobem, zejména v úvěrovém a inkasním obchodním případě týkajícím se obchodního partnera žalovaného a to společnosti Brück Stahlhandels-gesellschaft mbH,

v důsledku čehož došlo k porušení Směnečné smlouvy a povinnosti žalovaného plnit převzatý směnečný rukojemský závazek.

Ze všech uvedených důvodů navrhl žalovaný zrušení směnečného platebního rozkazu v plném rozsahu.

Žalobce navrhl ponechání směnečného platebního rozkazu v platnosti pro nedůvodnost námitek žalovaného, když jak místo placení tak směnečná měna, byly doplněny v souladu se Smlouvou o vyplňovacím právu směnečném. Textace Smlouvy dávala žalobci oprávnění vyplnit místo placení dle jeho svobodné vůle a uvážení, stejně jako doplnit libovolnou měnu. Pokud jde o domicil, je-li na směnce doplněn, pak je podstatné pouze to, že údaj platebního místa a domicil nejsou údaji rozpornými. V rámci konkursního řízení uváděného v námitkách nebyla uspokojována pohledávka ze směnky, neboť žalobce do konkursního řízení přihlásil zajištěnou pohledávku ze Smlouvy o úvěru. Žalobce také odmítl, že by jakékoli své povinnosti ze závazku poskytovat úvěrové prostředky porušil a naopak je to žalovaný, který své povinnosti porušoval a stále porušuje.

Soud shledal námitku žalovaného o částečném plnění na směnkou zajištěný závazek prokázanou, námitku o porušení Směnečné smlouvy žalobce shledal nedostatečně určitou a ostatní námitky shledal nedůvodnými.

O námitce nepřislušnosti soudu České republiky k projednání věci jako námitce nedůvodné, bylo rozhodnuto Usnesením zdejšího soudu ze dne 20.března 2013, které nabylo právní moci dne 27.6.2013 .

Žalovaný je na předmětné směnce, jak z ní soud zjistil, podepsán jako rukojmí za výstavce směnky, kterým byla společnost F. CZ s.r.o., a je tak ve smyslu ustanovení Čl. I. § 77 odst. 1 a § 32 odst. 1 zákona č. 191/1950 Sb. zavázán stejně jako ten, za koho se zaručil. Námitka, že dlužníkem ze směnky byl výlučně její výstavce, je tak nedůvodná.

Právo majitele směnky vyplývá přímo z tohoto cenného papíru, jak je zřejmé z ust. Čl. I. § 77 odst. 1 a § 47 odst. 1 a 2 citované právní normy, takže nemusí jakkoli prokazatelně dokládat, jak dospěl k výši směnečné sumy, nebo proč je tato vyjádřena v určité měně. Ani tato námitka uplatněná žalovaným ještě před vydáním směnečného platebního rozkazu, tak nebyla hodnocena jako důvodná.

To se týká i námitky, že žalovanému nebyla předmětná směnka předložena k placení ani zaslána výzva k jejímu zaplacení, neboť zákon č. 191/1950 Sb. neukládá majiteli směnky, aby ji k placení předkládal avalistovi. Kromě toho nastávají právní následky předložení směnky k placení vůči přímému směnečnému dlužníkovi, v kterémž to postavení je také žalovaný, doručením směnečného platebního rozkazu se stejnopisem žaloby. Uplatní se tak nejen ve vztahu k výstavci směnky vlastní, ale i ve vztahu ke směnečným rukojmím (Rozsudek Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 29 Cdo 998/2009).

Mezi žalobcem a výstavcem předmětné směnky bylo ve Smlouvě o vyplňovacím právu směnečném č. S/629/04/LCD, jak z ní soud zjistil, dohodnuto ohledně doplnění této původně blankosměnky na směnku úplnou, oprávnění žalobce vyplnit chybějící náležitosti, tj. směnečnou sumu, měnu, ve které má být směnečná

suma proplacena, místo placení a datum splatnosti. Bližšího ujednání ohledně těchto náležitostí Smlouva neobsahuje.

Takto formulované Vyplňovací oprávnění ohledně místa placení, shledal soud nedostatečně určitým. Nelze jistě předpokládat, že by se účastníci Smlouvy dohodli na tom, že lze na blankosměnku doplnit jakékoli místo na celém světě, protože i výstavce směnky musí mít jistotu předvídatelnosti, v kterém místě bude směnku honorovat, aby to pro něj bylo vůbec reálné. Neexistuje-li tedy dostatečně určitá dohoda o doplnění údaje platebního místa, platí pro směnku vlastní ustanovení Čl. I. § 76 odst. 3 zákona č. 191/1950 Sb. s tím, že zákonná fikce platebního místa je místo vystavení směnky, tedy v daném případě, jak z ní soud zjistil, Brno. I když byl dodatečně údaj platebního místa na směnku v daném případě doplněn, nezakládá to důvod její neplatnosti nebo zániku či omezení povinnosti osob směnečně zavázaných. Proto ani tato námitka nebyla ve vztahu ke směnečnému platebnímu rozkazu a povinnosti žalovaného shledána důvodnou.

Jiná situace je však u doplnění měny u směnečné sumy. Žalovaný v námitkách sám uvádí, že směnka zajišťovala plnění závazku z kontokorentního úvěru poskytnutého v českých korunách, tak že je nasnadě, že pokud by byla vůle účastníků plnit v odlišné měně, byla-by taková vůle mezi nimi bezesporu dohodnuta. Měna směnečné sumy tak byla z tohoto důvodu jednoznačně předvídatelná a konkludentně oběma účastníky dohodnuta. Proto ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.

Na předmětné směnce, jak z ní soud zjistil, je v rubrice Místo placení vyplněno označení remitenta směnky s adresou, tedy žalobce. Nejde tedy o vyjádření domicilu, tj. umístění směnky u třetí osoby, avšak vzhledem k tomu, že z důvodu shora uvedených, bylo platební místo jak u blankosměnky tak u úplné směnky určeno zákonnou fikcí, není jakýkoli další údaj na této listině vyznačený po jejím podpisu výstavcem směnky i žalovaným jako avalistou pro tyto osoby závazné (ustanovení Čl. I. § 77 odst. 1 a § 69 zákona č. 191/1950 Sb.). Pozdější doplnění údaje místa placení tak nečiní směnku neplatnou, ani nevyvolává důvod k omezení či zániku práva osob z této směnky zavázaných.

Do konkursního řízení vedeného na majetek výstavce uplatněné směnky přihlásil žalobce, podle svého tvrzení, pohledávku z kontokorentního úvěru, která byla zajištěna, jak bylo soudem zjištěno ze Smlouvy o vyplňovacím právu směnečném, předmětnou směnkou. Kromě této pohledávky ve výši 6.152.512,07 Kč byla žalobcem přihlášena i pohledávka z bankovní záruky č.BZL/99/04/LCD ve výši 17.256.084,95 Kč, jak bylo zjištěno z přihlášky pohledávky v celkové výši 23.408.597,02 Kč do konkursního řízení vedeného Krajským soudem v Brně, sp.zn. 39 K 9/2007. Obě tyto pohledávky byly zajištěny kromě jiného i zástavním právem k movité věci zřízeným 8.3.2006. Z Usnesení Krajského soudu v Brně, č.j. 39 K 9/2007-349, ze dne 31.3.2009 bylo zjištěno, že na obě pohledávky žalobce bylo soudem povoleno správyni konkursní podstaty JUDr. Lence Vidičové vydat žalobci částku 481.245 Kč. Protože obě pohledávky byly zajištěny zástavním právem z téhož dne, jejich uspokojení z uvedené částky je poměrné, takže na pohledávku žalobce z kontokorentního úvěru zajištěného předmětnou směnkou připadá 26,82 %, tj. 129.069,90 Kč. Dojde-li k částečné úhradě dluhu zajištěného směnkou, zaniká v tomto rozsahu i zajišťovací funkce této směnky, což v daném případě představuje i

poměrnou část zmíněného uspokojení žalobce z konkursního řízení na majetek výstavce předmětné směnky. Této části byla proto námitka žalovaného shledána důvodnou.

Poslední námitka žalovaného o porušení Směnečné smlouvy žalobcem nebyla shledána dostatečně určitou k tomu, aby mohla být projednána. Ve včas podaných námitkách žalovaný jednoznačně uvedl, že předmětná směnka byla vystavena za účelem zajištění pohledávky žalobce vůči společnosti F. - CZ s.r.o., ze Smlouvy o kontokorentním úvěru č.629/04/LCD ze dne 28.4.2004. K žádosti soudu o upřesnění námítky, že žalobce porušil závazek poskytovat úvěrové prostředky ujednaným způsobem v souvislosti s obchodním případem společnosti Brück Stahlhandelsgesellschaft mbH. Žalovaný ve skutkovém tvrzení po lhůtě k podání námitek uvedl, že předmětná směnka, původně blankosměnka, zajišťovala také pohledávky ze Smlouvy o poskytování bankovních záruk č. BZL/99/04/LCD ze dne 3.1.2005 a žalobce poskytl podle této smlouvy shora uvedené společnosti neoprávněné plnění. Toto skutkové tvrzení však není upřesněním včas podané námítky, avšak doplněním námitek o nové skutečnosti, když uvádí další kauzu k předmětné směnce, v níž nejde o závazek poskytování úvěrových prostředků třetí osobě v rozporu se sjednaným způsobem. Tyto další námitky proto soud neprojednal pro jejich opožděnost a včas podaná námitka tak zůstala bez dostatečně konkrétního a určitého tvrzení a v tomto důsledku i neprojednatelnou.

Vzhledem ke shora uvedené částečné důvodnosti námitek žalovaného, rozhodl proto soud výrokem I. ve smyslu ust. § 175 odst. 4 o.s.ř., o zrušení směnečného platebního rozkazu v rozsahu zániku zajišťovací funkce směnky do výše 129.069,90 Kč a tomu odpovídající 6 % úrok ode dne její splatnosti spolu s odpovídající částí směnečné odměny.

Výrok II. o náhradě nákladů námitkového řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobci, který měl ve věci částečný úspěch, náleží náhrada účelně vynaložených nákladů poměrné části úspěchu a neúspěchu a to 94,83 %. Tyto náklady představují odměnu za zastupování žalobce podle vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění za 2 úkony právní služby po 28.380 Kč, spolu s paušální náhradou hotových výdajů po 300 Kč ke každému z těchto úkonů a daní z přidané hodnoty, jejíž je zástupce žalobce plátcem. Poměrná část těchto nákladů představuje částku výrokem přiznanou.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku *l z e* podat odvolání *do 15 dnů* ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu, dvojmo.

V Praze dne 4.června 2014

JUDr. Jindřich J a b o r n i c k ý v. r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Dana Rosenmayerová